

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/267/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

221/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. május 16-án előterjesztett **panaszát** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. május 16-án, postai úton fordult beadvánnyal a Testülethez, amelyben az alábbiakat adta elő. Leírta, hogy 30 éve dolgozik vasutasként, 1991 óta vasútorként, jelenleg B. városban, az Ny. pályaudvaron. Munkájánál, beosztásánál fogva rengetegszer segíti a rendőrség munkáját. Ennek ellenére 2011. május 9-én, illetve 10-én egy igen megalázó rendőri intézkedésnek volt kitéve. Ezt részletesen leírva a panaszos előadta, hogy 2011. május 9-én hajnali 3 órakor kelt fel, hogy B. városba utazzon lakóhelyéről dolgozni. A munkát másnap reggel 6 órakor fejezte be, majd átment a másik munkahelyére is – egy építésipari vállalkozáshoz –, ahol 18 órakor végzett. Az Ny. pályaudvarról a 18 óra 28 perckor induló gyorsvonattal ment hazafelé, 19 óra 40 perc körül érkezett meg az Sz. városi vasútállomásra. Mivel innen vonattal csak 20 óra 55 perckor tudott volna tovább közlekedni, úgy döntött, hogy lakóhelyére az érkezése után 20 perccel induló busszal megy tovább. A vonatról leszállva elindult az állomás épülete felé, keresztülmenve a 2. és a 3. vágányokon. Az állomás bejáratánál azonban ott állt két rendőr, akik mire a panaszos odaért, már megállítottak kb. 5-6 személyt, akik ugyanarról a vonatról szálltak le, mint a panaszos, és ugyanúgy keresztülmentek a vágányokon, nem az aluljárót vették igénybe. Ők azt mondták az őket megállító rendőröknek, hogy nincs kiírva sehol, hogy ne lehetne keresztülmenni a vágányokon, és nincs kerítés sem.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) Ezek után a panaszost is megállították a rendőrök. A rendőrök mögött állt néhány vasútőr is, akik közül az egyiket a panaszos fel is ismerte, mert korábban hosszú ideig együtt dolgoztak Sz. városban. A panaszos megállt a rendőrök nem túl udvarias felszólítására, és elővette az igazolványtartóját, amelyben egy helyen tartotta a személyazonosító igazolványát, és a vasútőri igazolványát is. Ezt megmutatta a rendőröknek, és közölte is, hogy ő vasútőr, és szeretne továbbmenni, mert sietnie kell a buszhoz. Az ott tartózkodó másik vasútőr köszönt is a panaszosnak, és a rendőrök felé is megerősítette, hogy a panaszos valóban vasútőr. Ez azonban a rendőröket nem érdekelte, és azt mondták a panaszosnak, hogy várjon a sorára, amíg a többi személlyel szemben az intézkedést befejezik. A panaszos azonban ekkor már nem akart várni, fáradt volt a hosszú munkavégzés után, és gyözködte a rendőröket az igazolványa felmutatásával, hogy engedjék továbbmenni. A rendőrök azonban nem engedték tovább, és azt mondták neki, hogy ha nem fogja be a száját, elő fogják állítani, mert megtagadta a személyazonosságát igazolását. A panaszos ezt cáfolta, az igazolványai ugyanis végig ott voltak a kezében, és nem állt ellen semmilyen rendőri intézkedésnek, de tovább kérlelte a rendőröket, hogy engedjék hazamenni. Ennek hatására a rendőrök félbehagyták az intézkedést, és a panaszos két karját megragadták, hátracsavarták, és így lökdösték végig a peronon a Szolnok Vasúti Rendőrőrsig, kb. 30 ember szeme láttára. Ezt a panaszos megalázónak és rendőrökhöz nem méltó fellépésnek érezte. Leírta azt is, hogy a rendőrök egyenruháján a szükséges ékitmények nem voltak elhelyezve. Miközben a peronon testi kényszerrel a rendőröshöz vezették a panaszost, az egyik r. zászlós azt „ordította az arcába”, hogy őt csak úgy lehet szólítani, hogy „uram”, vagy „igenis uram”.

3) Beérve a rendőrőrs folyosójára, ott egy civil ruhás rendőr is megjelent, akinek a személyazonosságát a panaszosnak nem sikerült megtudni, de a rendőr „beleszólt” az intézkedésbe. Ezt követően a panaszost leültették a folyosón, az egyik rendőr felügyelete alatt, míg a másik két rendőr az irodába ment. A panaszos röviddel ezt követően felállt, és körbesétált a kb. 15 méter hosszú folyosón. Erre az őt felügyelő rendőr ráordított, hogy üljön le, mert baj lesz. A panaszos nem akart engedély nélkül távozni, a táskája a rendőr közelében volt, és az ajtó is be volt zárva. Néhány perc elteltével a rendőrök egy papírt hoztak a panaszosnak, és felszólították, hogy írja alá. Ekkor a panaszos elővette a szemüvegét, ami nap közben eltörött, és azt megmutatva közölte a rendőrökkel, hogy nem látja rendesen az elé tett papírt. Erre a rendőrök azzal fenyegették meg a panaszost, hogy ha nem írja azt alá, akkor még órákig ott fogják tartani. Azzal is fenyegették, hogy nemsokára jönni fog „valami K. nevezetű” rendőr, és az a panaszosnak nem lesz jó. Ezt követően a panaszos aláírta a papírt. Ezután szabadon bocsátották. A panaszos az egész eseményt nagyon megalázónak érezte, és helytelennek tartotta, hogy két huszonéves rendőr ilyen módon bánjon az egyébként becsületes, sokat dolgozó állampolgárokkal.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatához, és megküldeni kérte az intézkedésekkel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, illetve konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból a Testület az alábbiakat emeli ki, az ügy szempontjából lényegesek miatt.

1) A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője által 2011. június 24-én készített tájékoztató levél az alábbiakat tartalmazza.

A rendőrfőkapitány leírta, hogy a panaszos a Testülethez fordulással egyidejűleg ugyanilyen tartalmú panaszbeadvánnyal élt nála is. A Szolnoki Rendőrkapitányságra ez a panasz 2011. május 19-én érkezett. A panaszt kivizsgálták, melynek során az intézkedő rendőröket és a jelenlévő vasútőröket meghallgatták. A lefolytatott vizsgálat után a panaszt, mint alaptalant, határozattal elutasították, ezt a határozatot pedig 2011. június 15-én a panaszosnak postázták.

2) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos által a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság panaszirodájára címzett, és ott 2011. május 16-án, a Szolnoki Rendőrkapitányságon pedig május 19-én érkeztetett panaszbeadványt is. Ez a beadvány tartalmilag a Testületnek megküldött panasszal – az Indokolás I. részében ismertetettek szerint – mindenben megegyezik.

3) A rendőrség megküldte a Testületnek a Szolnoki Rendőrkapitányság 2011. június 14-én meghozott, a panaszosnak az előző pontban említett panaszbeadványát, mint alaptalant elutasító, és a panaszeljárást befejező határozatát is.

4) A rendőrség által megküldött iratok ismeretében szükségessé vált felvilágosítást kérni a panaszostól arra nézve, hogy az ügyében 2011. június 14-én meghozott határozatot kézhez vette-e már, illetve azzal szemben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 98. § (1) bekezdésében biztosított 15 napos határidőn belül élt-e fellebbezéssel. Ennek tisztázása céljából a Testület munkatársa 2011. július 5-én telefonon megbeszélést folytatott a panaszossal, valamint a Szolnoki Rendőrkapitányság ügyeletével. A panaszos ennek során jelezte, hogy a határozatot részére kézbesítették, és azzal szemben jogorvoslattal nem élt. Ezt az információt a Szolnoki Rendőrkapitányság is megerősítette, az általuk kezelt iratok alapján arról adva tájékoztatást, hogy a panaszos az ügyében született határozatot 2011. június 17-én vette kézhez, a nyitva álló 15 napos határidőn belül pedig fellebbezés tőle nem érkezett, így a rendőrkapitányságon az ügy aktáját már irattárba is helyezték.

III.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

E törvényhely az intézkedéssel érintett személyek számára, amennyiben alapvető jogaik megsértését kívánják panaszolni, kétféle panasztételi lehetőséget biztosít, amelyek azonban csak egymást kizáró módon vehetők igénybe – egyszerre, párhuzamosan nem. Az érintett személy kérheti vagy az intézkedést foganatosító szerv (vezetője) vizsgálatát, vagy az országos rendőrfőkapitány elbírálását a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően. A két eljárás között választani kell, azok párhuzamosan nem folyhatnak, egymást kizárják; nem lehet ugyanazon panaszügyben több – akár esetleg egymással ellentétes tartalmú – határozatot hozni, több a kivizsgálásra jogosult szerv egyszerre nem járhat el ugyanazon panaszbeadvány alapján.

Ha a panaszt már az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztették, és ott a panaszeljárás megindult, a Testületnek az Rtv. 93. § (3) bekezdése alapján lehetősége van a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérni, és – vizsgálata feltételeinek fennállta esetén – a rendőrség valamint a panaszos értesítésével, amennyiben ezt a panaszos határidőben kéri, a panaszeljárást magához vonni. Ekkor az érintett rendőri szervnek a saját panaszeljárását fel kell függesztenie, és a panaszt a Testülethez át kell tennie.

2) A konkrét ügyben megállapítható [ld. Indokolás I. rész és II. rész 2) pontja], hogy a panaszos azonos időpontban és azonos tartalommal tett panaszbeadványt mind az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, mind a Testületnél; a párhuzamos panasz-előterjesztésről azonban egyik szervet sem tájékoztatta. Ennek következtében az előterjesztett panaszok alapján az eljárás mind a rendőri szervnél, mind a Testületnél megindult. Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a vizsgálat során felvilágosítást kért a rendőrségtől, és e felvilágosítás-adás teljesítése körében megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett, azonos tartalmú panaszbeadványt, valamint az annak alapján időközben meghozott, a panaszt elutasító és az eljárást befejező határozatot, és az ehhez kapcsolódó iratcsomagot.

3) Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy ugyanezen panaszos ugyanilyen tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben a Ket. 98. § (1) bekezdésében biztosított 15 napos határidőn belül élt-e fellebbezéssel. Ebben az esetben ugyanis az ő panaszbeadványa alapján indult eljárás még minősülhet az Rtv. 93. § (3) bekezdése szerinti, „a rendőri szerveknél előterjesztett panasz” alapján folyamatban lévő eljárásnak a jogerős döntés meghozataláig, így a Testületnek – ha ezt a panaszos az Rtv. 93. § (3) és (4) bekezdése szerinti szabályoknak megfelelően kéri – lehetősége lenne azt magához vonni, és saját eljárásában kivizsgálni.

A panaszossal, valamint a Szolnoki Rendőrkapitányság ügyeletével történt megbeszélés [ld. Indokolás II. rész 4) pont] alapján viszont az derült ki, hogy a panaszos az első fokú határozatot 2011. június 17-én kézhez vette, az azóta eltelt időszakban pedig az ellen jogorvoslással nem élt, így a határozat jogerőre emelkedett. Ennek következtében a határozat jogerőre emelkedését követően már nincsen olyan folyamatban lévő eljárás a panaszos beadványa alapján, amelyet a Testület magához tudna vonni, a panaszügyet lezárták, az eljárást a rendőrség befejezte. A jogerős befejezés pedig meggátolja, hogy a Testület a panaszos ugyanilyen tartalmú panaszbeadványát érdemben (még egyszer) kivizsgálja, ezért a beadványt el kellett utasítani.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET